

[Indenrigsministeren.]

Vi har nu fået råd fra det kontaktudvalg, som man har nedsat, og det har givet os de bedste råd, som det kunne give os. Men det er muligt, at vi om et stykke tid, når udviklingen er gået videre, kan få yderligere råd og yderligere oplysninger; således at vi på ny kan tage spørgsmålet op og måske finde frem til områder, hvor vi med større effekt kan medvirke til at undgå narkotikamisbrug.

Jeg skal her nøjes med at sige et par ting om de områder, der vedrører indenrigsministeriet.

Jeg vil gerne takke for, at man fra alle sider er gået ind for, at cannabisen er farlig, og at den derfor skal forblive i loven om euforiserende stoffer.

Når det drejer sig om statshospitalerne, får vi, samtidig med at vi har nogle anlægsudgifter, også forøgede driftsudgifter, idet vi får et større personale, og derved har vi mulighed for at intensivere behandlingen af de ramte unge samt yderligere at deltage i det ambulante arbejde og navnlig, hvad jeg tror der er vigtigt, at påtage os et større arbejde i efterbehandlingen.

Der er rejst spørgsmål fra hr. Tastesens side om recepterne, og jeg vil gerne sige, at blandt de bevillinger, som jeg regner med, og som regeringen vil gå ind for, er også en bevilling til, at man kan fremstille særlige blanketter til brug, når stofferne skal indføres; man regner med, at disse blanketter vil være færdige til den 1. april, og at man kan gå i gang med edb-kontrollen til den 1. oktober 1971.

Hr. Tastesen rejste spørgsmålet om de bevillinger, der skulle anvendes hertil, og spurgte, om det var sådan, at vi fra regeringens side mente, at vi så skulle foretage besparelser på andre områder. Jeg kan godt sige her, at det ikke er tanken. Vi mener, at de midler, der her skal stilles til rådighed, er det nødvendigt at stille til rådighed. Det er nye problemer, nye opgaver, som vi desværre, kan man sige, men nødvendigvis må tage op, og derfor er regeringen indstillet på at anvende de midler, som foreslås anvendt i kontaktudvalgets betænkning.

Må jeg i denne forbindelse sige til hr. Kjær Rasmussen, der rejste spørgsmålet om, hvad det kostede, at hvis han slog op på side 50 i betænkningen fra kontaktudval-

get, ville han se overslag over både anlægsudgifter og driftsudgifter, og det er de forslag, der er omhandlet dér; regeringen går ind for, samt derudover de bevillinger, som bliver nødvendige på kulturministeriets område til ø-lejrene m. m. og på undervisningsministerens område til det udvidede antal konsuler.

Hr. Tastesen rejste også spørgsmålet om forholdet til Københavns kommune og nævnte i denne forbindelse, at en repræsentant for København havde givet udtryk for, at man ikke var indstillet på — på det tidspunkt i alt fald — at Københavns kommune skulle betale i samme forhold, som den tidligere har gjort på tilsvarende områder, når vi taler om sygdomsbekæmpelse af denne art. Jeg kan tilføje, at heller ikke finansministeriets repræsentant i kontaktudvalget accepterede, at man kunne løse disse opgaver uden besparelser på andre områder, men jeg håber på og regner med, at Københavns kommune på ganske sædvanlig vis vil afholde de udgifter i samme forhold, som den plejer at gøre. Forholdet er jo det, at det er navnlig her i hovedstadsområdet, problemet er stort, og det er herfra, det har bredt sig til det øvrige land.

Fru Ellen Strange Petersen rejste spørgsmålet om en tvangsendlæggelse af visse narkomaner. Jeg vil gerne sige her, at vi har den opfattelse i indenrigsministeriet, at vi — i alt fald for tiden — ikke finder, at der er behov for yderligere at stramme reglerne herfor. Vi mener, at frivillighedsprincippet, som også er anbefalet i taler fra de andre partier og i øvrigt også i almindelighed af fru Ellen Strange Petersen, er det, vi må bygge på.

Fru Ellen Strange Petersen nævnte spørgsmålet om den smitsomme leverbetændelse og sagde, at det, der var kommet til udtryk fra sundhedsstyrelsen, næsten lød således: lad bare narkomanerne smitte hinanden! Sådan forholder det sig altså ikke. Men forholdet er det, at epidemilovens bestemmelser ikke kan anvendes på den pågældende type gulsot, som man her taler om, som kun kan overføres gennem sprøjter og overføres inden for stofmisbruger kredsen.

Jeg vil gerne tilføje, at det ikke blot er narkomaner, som smitter hinanden med sprøjterne, der har smitsom leverbetændelse. Så vidt det er oplyst for mig, er det antal